

عنوان مقاله:

مطالعه تغییرات وزن بدن و شاخص های هیستومورفومتری اندومتر رحم در سندرم تخمدان پلی کیستیک القا شده به وسیله دهیدرو اپی اندروسترون در مدل موش سوری و درمان شده با لوتئین

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات دامپزشکی، دوره 76، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

اسماعیل بندریان - گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شیراز، فارس، ایران

اصغر مقیسه - گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شیراز، فارس، ایران

عباس احمدی - گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه، آذربایجان غربی، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه مطالعه: استرس اکسیداتیو از عوامل دخیل در ایجاد سندرم تخمدان پلی کیستیک (PCOS) و افزایش وزن بدن است. لوتئین یکی از ترکیبات گیاهی است که خاصیت آنتی اکسیدانتی دارد. هدف: مطالعه حاضر به منظور ارزیابی اثر لوتئین بر هیستومورفومتری اندومتر رحم و تغییرات وزن بدن در موش های سوری مدل سندرم تخمدان پلی کیستیک تجربی القا شده توسط دهیدرواپی آندروسترون (DHEA) انجام شد. روش کار: ۲۴ قطعه موش سوری نژاد NMRI با سن ۲۰ روز و وزن تقریبی ۱۷-۱۴ گرم، به صورت تصادفی در ۴ گروه مساوی کنترل، PCOS تجربی و گروه های PCOS تجربی و تیمار شده با ۱۲۵ و ۲۵۰ میلی گرم/کیلوگرم لوتئین تقسیم شدند. دوره القاء سندرم پلی کیستیک ۲۱ روز با تجویز (DHEA) Dehydroepiandrosterone به میزان ۶ میلی گرم به ازاء ۱۰۰ گرم وزن بدن در هر روز و دوره درمان با لوتئین به دنبال دوره القا به مدت ۲۸ روز انجام شد. میانگین وزن گروه ها در روز صفر، انتهای هفته سوم (پایان تیمار DHEA) و انتهای هفته هفتم (پایان دوره تیمار لوتئین) بررسی شد. قطر متوسط دیواره رحم، ضخامت متوسط کل دیواره رحم، ضخامت متوسط اندومتر، میومتر و اپیتلیوم رحم به همراه تعداد انشعابات غدد اندومتر به کمک میکروسکوپ نوری مورد ارزیابی و تحلیل قرار گرفت. نتایج: وزن بدن در گروه PCOS در مقایسه با گروه کنترل در روزهای ۲۱ و ۴۹ بصورت معنی داری افزایش یافته بود. تیمار با ۱۲۵ و ۲۵۰ میلی گرم/کیلوگرم لوتئین، وزن بدن را در گروه های تیمار شده با لوتئین نسبت به گروه PCOS کاهش داد ($p < 0.01$) قطر متوسط دیواره رحم، ضخامت متوسط کل دیواره رحم، ضخامت متوسط اندومتر، میومتر و اپیتلیوم رحم به همراه تعداد انشعابات غدد اندومتر رحم در گروه کنترل در مقایسه با گروه سندرم تخمدان پلی کیستیک به طور معنی داری پایین تر بود. استفاده از دوزهای مختلف لوتئین سبب بهبود معنی دار شاخص های هیستوپاتولوژی رحم بخصوص قطر متوسط دیواره رحم ($p < 0.001$) نسبت به گروه PCOS شد. نتیجه گیری نهایی: لوتئین توانست اثرات مضر سندرم تخمدان پلی کیستیک را بر وزن بدن و شاخص های مورفومتری رحمی کاهش دهد.

کلمات کلیدی:

سندرم تخمدان پلی کیستیک، لوتئین، هیستوپاتولوژی رحم، وزن بدن، موش سوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1287802>

